

Sygn. akt VII Ka 806/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Sędziowie SSO Małgorzata Tomkiewicz (spr.)

SSO Remigiusz Chmielewski

Protokolant st.sekr.sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marii Kuleszy-Chaleckiej

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2014r.

sprawy skazanego **T. E.**

o wydanie wyroku łącznego w sprawach; 1) SR Lidzbark Warmiński II K 567/06, 2) SR Lidzbark Warmiński II K 487/11, 3) SR Elbląg VIII K 396/12, 4) SR Lidzbark Warmiński II K 22/12, 5) SR Bartoszyce VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w Lidzbarku Warmińskim VII K 14/13, 6) SR Bartoszyce VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w Lidzbarku Warmińskim VII K 246/13.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z/s w Lidzbarku Warmińskim

z dnia 30 czerwca 2014r. sygn. akt VII K 85/14

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że wymierzoną skazanemu karę łączną łagodzi do 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymuje w mocy;

III. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 120 zł. tytułem opłaty za obronę urzędu wykonywaną w postępowaniu odwoławczym oraz 27,60zł. tytułem podatku VAT od tej należności.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bartoszycach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim wyrokiem łącznym z dnia 30 czerwca 2013r., sygn. akt VII K 85/14 wydanym wobec T. E. skazanego następującymi prawomocnymi wyrokami:

I wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 567/06 obejmującym jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Elblągu w

sprawach o sygn. akt II K 1038/02 i II K 485/02 na karę łączną 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 7 marca 2012 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 487/11, za czyn popełniony w dniu 15 września 2011 r., z mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 4 lat, karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 10,00 zł każda, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 2 kwietnia 2014 r. zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności ;

III wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 26 lipca 2012 r. w sprawie o sygnaturze akt VIII K 396/12, za czyny popełnione w nocy z 01/02 kwietnia 2012 r. i w okresie od 04 do 05 kwietnia 2012 r., z mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od 15 do 16 kwietnia 2012 r., z mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 05 grudnia 2012 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 22/12, za czyn popełniony w nocy z 10/11 października 2011 r., z mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

V wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim z dnia 20 lutego 2013 r. w sprawie o sygnaturze akt VII K 14/13, za czyny popełnione w okresie od listopada 2011 r. do dnia 31 stycznia 2012 r. i w nocy z 12/13 lutego 2012 r. z mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

VI wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim z dnia 12 lutego 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt VII K 246/13, za czyn popełniony z dnia 22 lutego 2013 r., z mocy art. 124 § 1 k.w. na karę grzywny w wysokości 100,00 zł, za czyn popełniony w nocy z 24/25 stycznia 2013 r. z mocy art. 276 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w nocy z 29/30 stycznia 2013 r. z mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności, orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności.

orzekł:

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec skazanego T. E. wyrokami Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim w sprawach o sygn. akt: II K 487/11 (pkt II) o sygn. akt II K 22/12 (pkt IV) i wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim o sygn. akt VII K 14/13 (pkt V) jednostkowe kary pozbawienia wolności w ten sposób, że wymierzył mu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres kary dotychczas odbytej w sprawie o sygn. akt II K 22/12 oraz okres zatrzymania w sprawie o sygn. akt VII K 14/13 od dnia 7 marca 2012 r. do dnia 8 marca 2012 r. oraz okres zatrzymania w sprawie o sygn. akt II K 487/11 od dnia 15 września 2011 r. do dnia 16 września 2011 r.

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. orzekł, że w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348) zasądził od

Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii adw. M. K. kwotę 147,60 zł, w tym podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca skazanego.

Obrońca skazanego zaskarżył powyższe orzeczenie w części dotyczącej pkt. I wyroku na korzyść oskarżonego, zarzucając wyrokowi na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. rażącą niewspółmierność wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności. W oparciu o powyższe skarżący wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec skazanego kary łącznej dwóch lat pozbawienia wolności,
- ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania ,
- a nadto o zasądzenie kosztów nieopłaconej obrony wykonywanej z urzędu w postępowaniu przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego zasługuje na uwzględnienie w zakresie, w jakim postuluje złagodzenie orzeczonej wobec T. E. kary łącznej pozbawienia wolności.

Na wstępie podnieść należy, że zaskarżony wyrok jest w pełni prawidłowy, jeśli chodzi o podlegające łączeniu skazania, albowiem zasada określona w art. 85 kk ma zastosowanie w odniesieniu do wyroków opisanych w pkt. 2 i 4 części dyspozytywnej orzeczenia. W pozostałym zakresie brak było podstaw do wydania wyroku łącznego i decyzja Sądu w przedmiocie umorzenia postępowania była słuszna.

Przy wymierzaniu kary łącznej zastosowanie zasady pełnej absorpcji nie jest obowiązkiem Sądu orzekającego, ani punktem wyjścia przy ocenie jej wymiaru. Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych sytuacjach. Kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem przestępczej działalności sprawcy w okresie czasu objętym skazaniem. Kara łączna stanowi bowiem syntetyczną, całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione czyny. Kara łączna orzekana w wyroku łącznym dodatkowo powinna stanowić swego rodzaju korektę - poprzez przyzmat oceny dotychczasowego przebiegu okresu wykonywania poszczególnych kar jednostkowych - kar zawartych w podlegających łączeniu wyrokach. Korektę prowadzoną w ramach ustawowych granic dla kary łącznej, stosowania lub nie środków probacyjnych lub innych instytucji wymiaru kary (art. 89 i 90 k.k.). Tak więc kara łączna nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielu pozostających w realnym zbiegu przestępstw [M. Szewczyk, glosa do wyroku SN z dnia 28 czerwca 1979 r., RW 208/79, Palestra 1980, nr 11-12, s. 102].

Sąd Rejonowy wydający wyrok łączny winien uwzględnić przy ustalaniu wysokości kary łącznej pełnię osądzonej działalności przestępczej skazanego, która była uprzednio przedmiotem rozstrzygnięcia w różnym czasie przez różne sądy. Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie poddał wprawdzie ocenie zarówno okoliczności obciążające, jak i te prezentowane w opinii Dyrektora Zakładu Karnego w K., jednakże zdaniem Sądu Okręgowego przy wymiarze kary łącznej należałoby mieć na uwadze w większym zakresie również bliski związek czasowy pomiędzy czynami wchodzącymi w skład wyroków objętych wyrokiem łącznym oraz ich jednorodząjowy charakter.

Na tle okoliczności przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż orzeczona przez Sąd meriti kara łączna 3 lat pozbawienia wolności nosiła cechy nadmiernej surowości i wymagała zmiany poprzez jej złagodzenie. Kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w odpowiednim zaś stopniu uwzględni charakter rodzajowy przypisanych skazanemu

czynów, ich podobny czynnik kryminogeny, a także okoliczności łagodzące takie jak pozytywna opinia z zakładu karnego.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy uznając wyrok za słuszny co do istoty, zmienił go jedynie w zakresie orzeczenia o karze łącznej z pkt. I sentencji, a w pozostałej części utrzymał go w mocy (art. 437 § 2 kpk, art. 438 pkt 4 kpk).

Na podstawie art. 29 pkt. 1 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348) Sąd Okręgowy przyznał obrońcy oskarżonego adw. M. K. kwotę 120 zł tytułem opłaty za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 27,60 zł tytułem podatku VAT od zasądzonego wynagrodzenia, zaś kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążył Skarb Państwa.